

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 4. Etiam efficit perfectam cum Christo vnitionem & similitudinem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Deus sensim
sua dona largitur.

Ex quo duos modos intelligemus, quib. Dominus noster utitur ad indulgendum nobis in hoc sacramento. Aliquando enim in mensa sua largitate utens, vel in momento ditat pauperem, a periculo eripit, hostesque eius in fugam conuertit, insultuum & conflictuum eorum vim & furiam corpe- scendo. Ut plurimum tamen hoc ipsum facit sensim, ut nostram probet perseuerantiam; augeatque merita ex diuturnitate pugnae, ut ead sit maior corona. Non itaque abijcias animum, etiam si frequenter confitearis & communices: & muros adhuc Iericho stare videas, carnisque tentationes ac passiones adhuc viuere. Sed quemadmodum sacerdotes illi, etiam si nullam in muris Iericho mutationem viderent primo die, nec secundo, aut tertio, nec ipso sexto: à circueundo tamen non destiterunt: ita tu fideliter perseuera, communionem frequentando; & quamdiu Deus voluerit, pugnam sustinendo: nam, cum minimè cogitaueris, deiciet ipse hos muros, dabit tibi integram de tuis hostibus victoriam. Quod si voluerit, hanc pugnam durare per septem dies omnes scilicet tuæ vitæ, nec propterea animum abijcias, nam in ipso fine dabit tibi Deus pacem, simul cum æterna victoria.

§. I V. *Etiam efficit perfectam cum Christo vniõnem & similitudinem.*

Homil. 2. ad
pop. in fine.
o 4. Reg. 2.
9. 15.

VENIAMVS nunc ad supremam Christiani hominis vocationem, quæ in perfecta cum Christo Domino vniõne & similitudine consistit: quæ in summo gradu obtinetur per feruentem Communionem, cuius præcipuus fructus est, comunicantem transformare in ipsum dominum quem sumit, per intimam amoris vniõnem, cum eximia heroicarum eius virtutum imitatione, ita ut (quod etiam superius diximus) fiat alter Christus, non equalitate, sed consummata similitudine. Nam quemadmodum (ait S. Chryso- st.) Elifeus pro maxima hereditate, Eliæ Melotem suscepit; & cum ea feruentem eius o spiritum quem scriptura duplicem appellat: *Et erat posthac duplex Elias: Et erat sursum Elias, Et deorsum Elias.* vnus scilicet in cælo, ad quem fuerat raptus; & alter in terra, spiritu indutus eius discipulus, qui & propheta- bat, & miracula sicut ipse Magister edebat: ita etiam, quando CHRISTVS Seruator noster in cælum ascendit, hæreditatem reliquit Ecclesiæ suæ, & cuius eius iusto, preciosissimam carnis suæ vestem: quamuis non propterea seipsum illa spoliavit, sicut Elias pallium suum dimisit: simul enim in cælo est, & in terra in diuino hoc sacramento: cuius sumptione facit nos alterum Christum similitudine: duplicem nobis spiritum tribuens, amoris scilicet Dei, & amoris proximi; spiritum fugiendi malum, & bonum prosequendi; spiritum exercendi opera vitæ actiua, & opera vitæ contemplatiua; spiritum mortificationis, & orationis; spiritum faciendi, & docendi: denique spiritum gratiarum & virtutum in proprium nostrum commodum: & gratiarum gratis

Spiritus du-
plex varius.

data-

datarum in commodum aliorum: ita vt per virtutem sacrae communionis discipulus fiat perfectus, sicut est magister eius; eaque faciat admiranda opera, quae ille fecit. nam quemadmodum p *Eliseus pallio Eliae diuisit aquas Iordanis*, sicut eius magister diuiserat; sic cisq; pedibus transijt ad filios Prophetarum: qui videntes hoc signum, dixerunt: *requieuit spiritus Eliae super Eliseum* ita etiam virtute carnis Christi, quam in communionem sumimus, omnes difficultates superabimus, quae occurrunt ad perfectionem obtinendam a deoq; praecleara opera faciemus; vt reliqui iusti propterea dicant vere spiritus Christi requieuit super hunc hominem: qui iam ipse non viuit; sed viuit in ipso Christus & per eum hoc tempore facit, quod per seipsum faciebat, cum in mundo viueret. Sed quemadmodum idem Eliseus, prius quam Eliae pallium acciperet, q *vestimenta sua diuisit in duas partes*: ita qui grandia huiusmodi opera facturum sit in virtute vestis Christi, eius scilicet carnis sanctissimae, diuidere debet ac mortificare suam propriam, ac rebus temporalibus & perituris renunciare: nam supra vestem carnis peccatis maculatam, & in suis passionibus integram, non potest aptari vestis purissimae carnis Saluatoris: neque noui hominis & caelestis Adami veste cooperire se potest, qui non lacerat exiitque vestem veteris hominis & Adami terreni.

QVARE ad perfectam hanc similitudinem spectat, vt quemadmodum Christus Dominus noster simul est in caelo & in terra; hic tectus humili velo sacramenti; in caelo vero detectus cum omni sua gloria & pulchritudine: ita etiam qui frequenter dignè comunicat, eò perueniat, vt etiam si corpore sit in hac valle lacrymarum, tractando & agendo cum hominibus: spiritu tamen *conuersetur* (vt ait Apost.) *in caelo & paradiso deliciarum*, cum Deo agens & cum Angelis eius. Et similiter quo ad exteriora vitam ducit communem & ordinariam, in habitu humili & contemptui exposito: quo ad interiora vero vitam agit singularem valde, & extraordinariam, luce & splendoribus plenam: ita vt, cum sacram Communionem expectat, dicat illud, quod idem Apostolus subiungit: *Saluatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostrae, vt illud configuret corpori claritatis suae*. Imprimendo scilicet carni nostrae & animae qualitates, & gloriosas carnis suae proprietates: vt & caro nostra subiecta sit & vnita spiritui; spiritus vero firmissimè cum Deo suo coniunctus.

p 4. Reg. 2.
14.Spiritu
Christi vi-
uimus.

q sup. ver. 12

Exuendus
veteris homor Philip. 3.
20.
Intus mag-
nus, foris
paruus.